

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1020/2009

z dnia 28 października 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania jego załączników I, III, IV i V do postępu technicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 przewiduje, iż nawóz należący do typu nawozów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia i spełniający warunki ustanowione w tym rozporządzeniu może być oznakowany jako „nawóz WE”.
- (2) Fosforyt częściowo rozłożony jest typem podstawowych składników pokarmowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Artykuł 16 tego rozporządzenia pozwala na dodanie drugorzędnych składników pokarmowych do wszystkich typów nawozów z podstawowymi składnikami pokarmowymi. Jednakże minimalna zawartość pięciotlenku fosforu, określona dotychczas dla typu nawozu z fosforytem częściowo rozłożonym, jest zbyt wysoka, by pozwolić na dodanie drugorzędnych składników pokarmowych. Należy zatem wprowadzić nowy typ nawozu, tak aby dopuścić do obrotu mieszanki fosforytu częściowo rozłożonego z drugorzędnymi składnikami pokarmowymi zawierającymi magnez, z oznakowaniem „nawóz WE”.
- (3) Do zmielonego fosforytu dodaje się siarczan magnezu lub tlenek magnezu w celu uzupełnienia braków fosforu i magnezu w niektórych glebach uprawnych. Częściowe rozłożenie powoduje, że fosfor i magnez stają się szybko dostępne dla upraw przez krótki okres, podczas gdy składniki nierozłożone zapewniają wolniejsze, ale bardziej zrównoważone dostarczanie fosforu i magnezu. Zarówno składniki pokarmowe zawierające fosfor, jak i te zawierające magnez powinny być dostępne w ramach jednego typu nawozu, aby przyniosło to korzyść rolnikom.
- (4) Siarczan magnezu jest typem drugorzędnych składników pokarmowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Artykuł 20 tego rozporządzenia pozwala na dodanie mikroskładników pokarmowych do wszystkich typów nawozów z drugorzędnymi składnikami pokarmowymi. Jednakże minimalna zawartość trójtlenku siarki i tlenku magnezu, określona dotychczas dla typu nawozu z siarczanem magnezu rozłożonym, jest zbyt wysoka, by pozwolić
- (5) na dodanie mikroskładników pokarmowych. W związku z rosnącym zainteresowaniem zrównoważonym odżywianiem roślin zwiększyło się zużycie mikroskładników pokarmowych. Mieszanka siarczanu magnezu z mikroskładnikami pokarmowymi ułatwiłaby rolnikom stosowanie takich mikroskładników. Należy zatem zmienić typ nawozu z siarczanem magnezu, tak aby dopuścić wprowadzenie do obrotu siarczanu magnezu z mikroskładnikami pokarmowymi, z oznakowaniem „nawóz WE”.
- (5) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zawiera wymagania techniczne dla kontroli nawozów o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu. Należy wyjaśnić, że metody analizy mogą być stosowane dla różnych form nawozów na bazie azotanu amonu (bryłki lub granulki). Opisy metod analizy wykorzystują ponadto przestarzałe jednostki ciśnienia, a nie obowiązujące aktualnie jednostki SI.
- (6) Artykuł 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 nakłada wymóg przeprowadzania urzędowych kontroli nawozów WE należących do typu nawozów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia zgodnie z metodami analizy opisanymi szczegółowo w załącznikach III i IV do tego rozporządzenia. Ze względu na to, że metody te są uznawane w skali międzynarodowej, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) został upoważniony do opracowania równoważnych norm EN mających zastąpić obecne metody.
- (7) W wyniku uprawnienia CEN M/335 w zakresie unowocześnienia metod analizy nawozów i środków wapnujących opracowano dotychczas 20 norm EN, które powinny zostać wprowadzone do załącznika IV rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Niektóre z tych norm powinny zastąpić dotychczasowe metody analizy, inne są natomiast nowe.
- (8) Zatwierdzone metody opublikowane jako normy EN zazwyczaj obejmują próbę pierścieniową (badanie międzylaboratoryjne) mającą na celu sprawdzenie odtwarzalności metod analitycznych między różnymi laboratoriami. Jednakże wstępna ocena metod, które mają być wprowadzone w ramach mandatu, wykazała, że niektóre z nich są stosowane w niewielkim zakresie. W tym przypadku uznano, że wystarczające były zmiany redakcyjne i że niepotrzebna była próba pierścieniowa. Należy zatem dokonać rozróżnienia pomiędzy zatwierdzonymi normami EN a niezatwierdzonymi metodami, tak aby zidentyfikować normy EN, które zostały poddane badaniom międzylaboratoryjnym w celu prawidłowego poinformowania kontrolerów o wiarygodności statystycznej norm EN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

- (9) W celu uproszczenia prawodawstwa i ułatwienia przyszłych zmian należy zastąpić pełny tekst norm w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 odnośnie do norm EN opublikowanych przez CEN.
- (10) Artykuł 30 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zawiera wymóg, aby laboratoria były właściwe i zatwierdzone przez państwa członkowskie do przeprowadzania analiz próbek nawozów dla kontroli urzędowych. Takie zatwierdzone laboratoria muszą spełniać normy akredytacji wymienione w sekcji B załącznika V. Jako że w praktyce okazało się, że akredytacja zabiera więcej czasu niż pierwotnie przewidziano, należy zmienić załącznik V, tak aby zapewnić skuteczne działania kontrolne poprzez umożliwienie państwom członkowskim zatwierdzenia laboratoriów, które są właściwe dla kontroli urzędowych, ale nie otrzymały jeszcze akredytacji.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2003/2003.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I zmienia się zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik III zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) załącznik IV do zmienia się zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 4) załącznik V zmienia się zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli A.2 wprowadza się pozycję 3a) w brzmieniu:

Nr	Nazwa typu	Informacje dotyczące metody produkcji oraz składniki główne	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) Informacje dotyczące sposobu wyrażania zawartości składników pokarmowych Inne wymagania	Pozostałe informacje dotyczące oznaczenia typu	Deklarowane składniki pokarmowe, ich formy i rozpuszczalności Inne kryteria
1	2	3	4	5	6
„3a)	Fosforyt częściowo rozłożony z magnezem	Produkt otrzymany przez częściowe rozłożenie zmielonego fosforytu kwasem siarkowym lub kwasem fosforowym z dodatkiem siarczanu magnezu lub tlenku magnezu oraz zawierający jako składniki główne fosforan monowapniowy, fosforan triwapniowy, siarczan wapnia i siarczan magnezu.	16 % P ₂ O ₅ 6 % MgO Fosforan wyrażony jako P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w kwasach mineralnych, w tym co najmniej 40 % deklarowanej zawartości P ₂ O ₅ rozpuszczalne w wodzie Rozmiar cząsteczek: — przesiew przez sito o wymiarze oczek 0,160 mm: co najmniej 90 % — przesiew przez sito o wymiarze oczek 0,630 mm: co najmniej 98 %		Całkowity pięciotlenek fosforu (rozpuszczalny w kwasach mineralnych) Pięciotlenek fosforu rozpuszczalny w wodzie Całkowity tlenek magnezu Rozpuszczalny w wodzie tlenek magnezu”

2) w tabeli D pozycja 5 otrzymuje brzmienie:

Nr	Nazwa typu	Informacje dotyczące metody produkcji oraz składniki główne	Minimalna zawartość składników pokarmowych (% (m/m)) Informacje dotyczące sposobu wyrażania zawartości składników pokarmowych Inne wymagania	Pozostałe informacje dotyczące oznaczenia typu	Deklarowane składniki pokarmowe, ich formy i rozpuszczalności Inne kryteria
1	2	3	4	5	6
„5	Siarczan magnezu	Produkt zawierający jako główny składnik siedmiowodny siarczan magnezu	15 % MgO 28 % SO ₃ W przypadku dodania i zadeklarowania mikro-składników pokarmowych zgodnie z art. 6 ust. 4 i 6: 10 % MgO 17 % SO ₃ Magnez i siarka wyrażone jako tlenek magnezu i tritlenek siarki, rozpuszczalne w wodzie	Można dodać powszechnie przyjęte nazwy handlowe	Rozpuszczalny w wodzie tlenek magnezu Rozpuszczalny w wodzie tritlenek siarki”

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji 3 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w metodzie 2 pkt 6.2 otrzymuje brzmienie:

„6.2. Usunąć cząstki mniejsze niż 0,5 mm przy użyciu sita kontrolnego (5.4). Zważyć z dokładnością do 0,01 g około 50 g badanej próbki w zlewce (5.2). Dodać odpowiedni olej gazowy (pkt 4), tak aby całkowicie pokrył bryłki lub granulki, dokładnie zamieszać, by powierzchnia wszystkich bryłek lub granulek była całkowicie zamoczona. Przykryć zlewkę szkiełkiem zegarkowym i pozostawić na jedną godzinę w temperaturze 25 (\pm 2) °C.”;

2) w metodzie 3 pkt 4.3.5 otrzymuje brzmienie:

„4.3.5. Płuczka Drechsela D, pochłaniająca nadmiar kwasu w procesie destylacji.”;

1) w metodzie 3 pkt 5.2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Umieścić próbkę do analizy w kolbie do reakcji B. Dodać 100 ml H₂SO₄ (3.2). Bryłki lub granulki rozpuszczają się w ciągu około 10 minut w temperaturze otoczenia. Zmontować aparaturę, jak wskazano na rysunku: połączyć jeden koniec rurki absorpcyjnej (A) ze źródłem azotu (4.2) przez jednokierunkowe urządzenie przepływowe zawierające 667–800 Pa, a drugi koniec do rurki zasilającej, która łączy się z kolbą, do reakcji. Umieścić w odpowiednim miejscu kolumnę rektyfikacyjną Vigreux (C') i chłodnicę (C) z dopływem wody chłodzącej. Uregulować dopływ azotu, ustawiając jego przepływ przez roztwór na umiarkowanym poziomie, doprowadzić roztwór do temperatury wrzenia i odgrzewać przez dwie minuty. Po upływie tego czasu nie powinny się już wydzielać pęcherzyki dwutlenku węgla. Jeśli musowanie jest widoczne, kontynuować podgrzewanie przez 30 minut. Pozostawić roztwór do ostygnięcia na co najmniej 20 minut, zapewniając swobodny przepływ azotu.”.

ZAŁĄCZNIK III

W sekcji B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) metoda 1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 1

Przygotowanie próbki do badań

EN 1482-2: Nawozy i środki wapnujące – Pobranie i przygotowanie próbki – Część 2: Przygotowanie próbki”;

2) metody 2 otrzymują brzmienie:

a) metoda 2.1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.1

Oznaczanie azotu amonowego

EN 15475: Nawozy – Oznaczanie azotu amonowego.

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

b) metoda 2.2.1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.2.1

Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Ulscha

EN 15558: Nawozy – Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Ulscha

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

c) metoda 2.2.2 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.2.2

Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Arnda

EN 15559: Nawozy – Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Arnda

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

d) metoda 2.2.3 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.2.3

Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Devarda

EN 15476: Nawozy – Oznaczanie azotu azotanowego i amonowego według Devarda

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

e) metoda 2.3.1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.3.1

Oznaczanie azotu całkowitego w cyjanamidzie wapnia w nieobecności azotanów

EN 15560: Nawozy – Oznaczanie azotu całkowitego w cyjanamidzie wapnia w nieobecności azotanów

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

f) metoda 2.3.2 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.3.2

Oznaczanie azotu całkowitego w cyjanamidzie wapnia zawierającym azotany

EN 15561: Nawozy – Oznaczanie azotu całkowitego w cyjanamidzie wapnia zawierającym azotany

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

g) metoda 2.3.3 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.3.3

Oznaczenie azotu całkowitego w moczniku

EN 15478: Nazwa – Oznaczenie azotu całkowitego w moczniku

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

h) metoda 2.4 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.4

Oznaczenie azotu cyjanamidowego

EN 15562: Nawozy – Oznaczenie azotu cyjanamidowego

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

i) metoda 2.5 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.5

Spektrofotometryczne oznaczenie biuretu w moczniku

EN 15479: Nawozy – Spektrofotometryczne oznaczenie biuretu w moczniku

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

j) metoda 2.6.1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 2.6.1

Oznaczenie różnych postaci azotu w tej samej próbce nawozów zawierających azot: azotanowy, amonowy, amidowy i cyjanamidowy

EN 15604: Nawozy – Oznaczenie różnych postaci azotu w tej samej próbce nawozów zawierających azot: azotanowy, amonowy, amidowy i cyjanamidowy

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

3) metoda 4.1 otrzymuje brzmienie:

„Metoda 4.1

Oznaczenie zawartości potasu rozpuszczalnego w wodzie

EN 15477: Nawozy – Oznaczenie potasu rozpuszczalnego w wodzie

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”;

4) Dodaje się metody w brzmieniu:

„Metody 11

Czynniki chelatujące

Metoda 11.1

Oznaczenie zawartości schelatowanych mikroskładników pokarmowych lub frakcji schelatowanej mikroskładników pokarmowych

EN 13366: Nawozy – Zastosowanie żywicy kationowej do oznaczania zawartości schelatowanego mikroskładnika lub schelatowanej frakcji mikroskładników

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metoda 11.2

Oznaczenie EDTA, HEDTA i DTPA

EN 13368-1: Nawozy – Oznaczenie czynników chelatujących w nawozach metodą chromatografii jonowej – Część 1: EDTA, HEDTA i DTPA

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metoda 11.3

Oznaczenie schelatowanego żelaza poprzez o,o-EDDHA i o,o-EDDHMA

EN 13368-2: 2007 Nawozy – Oznaczenie czynników chelatujących w nawozach metodą chromatografii. Część 2: Oznaczenie żelaza schelatowanego przez o,o-EDDHA i o,o-EDDHMA metodą chromatografii par jonowych

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metoda 11.4

Oznaczenie żelaza schelatowanego przez EDDHSA

EN 15451: Nawozy – Oznaczenie czynników chelatujących – Oznaczenie żelaza schelatowanego przez EDDHSA metodą chromatografii par jonowych

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metoda 11.5

Oznaczenie żelaza schelatowanego przez o,p-EDDHA

EN 15452: Nawozy – Oznaczenie czynników chelatujących – Oznaczenie żelaza schelatowanego przez o,p- EDDHA metodą chromatografii fazy odwróconej

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metody 12

Inhibitory nitryfikacji i ureazy

Metoda 12.1

Oznaczenie dicyjanodiamidu

EN 15360: Nawozy – Oznaczenie dicyjanodiamidu – Metoda z użyciem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPCL)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metoda 12.2

Oznaczenie NBPT

EN 15688: Nawozy – Oznaczenie inhibitora ureazy triamidu kwasu N-(n-butylo)tiofosforowego (NBPT) metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPCL)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.

Metody 13

Metale ciężkie

Metoda 13.1

Oznaczenie zawartości kadmu

EN 14888: Nawozy i środki wapnujące – Oznaczenie zawartości kadmu.

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu pierścieniowemu.”.

ZAŁĄCZNIK IV

Sekcja B załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 otrzymuje brzmienie:

„B. WYMOGI DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA LABORATORIÓW WŁAŚCIWYCH DO ŚWIADCZENIA USŁUG KONIECZNYCH DO SPRAWDZANIA ZGODNOŚCI NAWOZÓW WE Z WYMAGANIAMI NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA I JEGO ZAŁĄCZNIKÓW.

1. Norma stosowana na poziomie laboratoriów.

- Laboratoria, które otrzymały akredytację zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025, Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących, dla przynajmniej jednej z metod określonych w załączniku III lub IV.
- Do dnia 18 listopada 2014 r. laboratoria jeszcze nie zatwierdzone, pod warunkiem że dane laboratorium:
 - wykaże, że wszczęło ono i przeprowadza konieczne procedury akredytacji zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 dla przynajmniej jednej z metod określonych w załączniku III lub IV, oraz
 - przedstawi właściwemu organowi dowody, że laboratorium to uczestniczy z dobrymi wynikami w badaniach międzylaboratoryjnych.

2. Norma stosowana na poziomie organizacji akredytujących:

EN ISO/IEC 17011, Ocena zgodności: Ogólne wymagania dla jednostek akredytujących prowadzących akredytację jednostek oceniających zgodność.”.
